

Biofeedback (biologiczne sprzężenie zwrotne) to nieinwazyjna metoda terapii polegająca na monitorowaniu przez specjalne urządzenie zmian fizjologicznych organizmu. Ma to na celu lepsze rozpoznawanie wpływu myśli i uczuć na fizjologię, dzięki czemu pacjent może nauczyć się kontrolować te funkcje organizmu, nad którymi w normalnych warunkach nie można panować (fale mózgowe czy napięcie mięśni).

Jak wygląda trening biofeedback?

Trening biologicznego sprzężenia zwrotnego wygląda następująco: na początku sesji osoba zajmująca się biofeedbackiem tłumaczy pacjentowi na czym będzie polegał trening. Następnie na głowie pacjenta mocuje się elektrody do EEG służące do odczytania zmian zachodzących w ramach danego procesu fizjologicznego.

W dalszej kolejności omawia się z pacjentem zasady działania danego programu, może to być rodzaj gry komputerowej polegającej na przesunięciu piłki na monitorze przy użyciu fal mózgowych.

Efekty terapii przy użyciu biologicznego sprzężenia zwrotnego zależą w dużej mierze od uczestnika treningu. Wiara we własne możliwości i pozytywne nastawienie jest w stanie zdziałać wiele dobrego. Odpowiednie zaangażowanie w trening, w stosunkowo krótkim czasie pozwoli na dostrzeżenie niektórych procesów fizjologicznych i da nad nimi pewną kontrolę.

Trening bazujący na biologicznym sprzężeniu zwrotnym podnosi zdolność koncentracji dziecka, wydłuża czas, w którym zdolne jest w pełni skupić swoją uwagę na danym zadaniu.

Biofeedback u dzieci najczęściej przyjmuje postać kolorowej animacji czy gry, dzięki czemu większość najmłodszych z chęcią będzie uczestniczyło w treningu.

Biofeedback dla dzieci stosowany jest w przypadku autyzmu, zespołu Aspergera, zespołu nadpobudliwości psychoruchowej (ADHD), problemów z koncentracją, zaburzeń rozwoju mowy (opóźnionego jej rozwoju, jąkania się) oraz dysleksji.

TEMAT ZAJĘĆ: “Po jednej nutce” - czyli uważnie słucham

Data przeprowadzonych zajęć: 06.06.2023r.

Rodzaj zajęć: zajęcia rewalidacyjne

Cele ogólne/terapeutyczne:

- usprawnianie percepcji słuchowej
- poszerzanie zasobu doświadczeń sensorycznych i poznawczych
- doskonalenie technik szkolnych

Cele operacyjne:

- doskonalenie uwagi i pamięci słuchowej
- usprawnianie słuchu fonemowego
- kształtowanie poczucia rytmu
- rozwijanie myślenia logicznego
- doskonalenie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej
- doskonalenie spostrzegawczości
- rozwijanie umiejętności naśladowczych
- wydłużanie koncentracji i uwagi
- doskonalenie precyzji ruchów dłoni

Metody:

- Praca oparta na słowie.
- Praca oparta na obserwacji.
- Praca oparta na działaniu praktycznym z wykorzystaniem TIK i programu platformy „mTalent”

Wykorzystane narzędzia:

- Tablet
- karty pracy,
- terapeutyczny program komputerowy Percepcja słuchowa z platformy mTalent.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, rozmowa wstępna, zapoznanie z planem. Zapoznanie ucznia z obsługą programu multimedialnego wykorzystanego w trakcie zajęć.
2. Rysowanie dużych leniwych ósemek na kartce i w powietrzu.
3. Praca z programem terapeutycznym mTalent- Percepcja słuchowa :
 - Ćwiczenie 1: Zapoznanie się z dźwiękami instrumentów. Dopasowanie odgłosu do odpowiedniej ilustracji.

- Ćwiczenie 2: Rozróżnianie odgłosów jednego i kilku instrumentów – kolorowanie obrazków według wysłuchanej sekwencji.
 - Ćwiczenie 3: Wysłuchiwanie sekwencji odgłosów instrumentów i określanie, który nie pasuje do zbioru, oznaczanie wybranej odpowiedzi.
4. Zabawa ruchowa doskonaląca umiejętność wysłuchiwania i szybkiego reagowania na polecenia słowne oraz przeliczania. Każdą wymienioną w zabawie czynność dziecko wykonuje określoną liczbę razy.
 5. Praca z programem terapeutycznym mTalent- Percepcja słuchowa:
 - Ćwiczenie 4: Operacje na wyrazach. Na podstawie nagrania uczeń określa liczbę wyrazów w zdaniach. Nagrywa i odsłuchuje swój głos.
 - Ćwiczenie 5: Pamięć słuchowa. Na podstawie nagrania uczeń układa ilustracje instrumentów w kolejności w jakiej pojawiły się dźwięki.
 - Ćwiczenie 6: Rymy i zagadki. Na podstawie nagrania uczeń dobiera pary rymujących się wyrazów
 6. Ćwiczenie oddechowe „Wydychamy stres”- nauczyciel mówi: Wyobrażaj sobie, że jesteś balonem. Wciągaj przez nos dużo powietrza udając nadmuchany balon. Przez chwilę przytrzymuj powietrze, a następnie powoli wypuszczaj ustami i wiotczając, jakby ktoś wypuszczał powietrze z balonu.
 7. Podsumowanie: Chłopiec określa, które ćwiczenie podobało mu się najbardziej, a które najmniej. Nauczyciel dokonuje słownej oceny pracy ucznia na zajęciach.

Ocena pracy ucznia:

Podczas przeprowadzania zajęć rewalidacji z wykorzystaniem narzędzi TIK nauczyciel zwrócił uwagę na większą aktywizację, chęć i motywację pracy u ucznia. Takie zajęcia są dla ucznia atrakcyjną formą pracy, co wpływa na ich efektywność.

Scenariusz opracowała: Monika Seredziuk